

Кульчій Інна Олексіївна
Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка,
доцент кафедри державного управління і права, кандидат наук
з державного управління
ВПРОВАДЖЕННЯ ПРИНЦИПУ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ У
ДЕРЖАВНУ ПОЛІТИКУ В СФЕРІ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ

В сфері забезпечення національних інтересів кожної держави дедалі більшого значення набуває проблема інформаційної безпеки.

Система інформаційної безпеки будь-якої країни є невід'ємною частиною загальної національної системи безпеки. Іншими словами, у системі національної безпеки інформаційна безпека виступає як її підсистема. Інформаційну безпеку, очевидно, слід розуміти як сукупність засобів забезпечення інформаційного суверенітету України, захист інформаційної сфери від зовнішніх і внутрішніх інформаційних загроз [50, с. 86]. Із таким розумінням інформаційної безпеки можна погодитися, але з певним уточненням: ця безпека має включати і ефективну протидію сукупності інформаційних загроз, які небезпечні не лише для суто інформаційної сфери.

ЗМІ відіграють чи не найголовнішу роль у сучасному політичному житті більшості держав. Вони виступають основним суб'єктом формування в суспільстві громадської думки про події та явища, що відбуваються в світі та в кожній окремо взятій країні. При цьому спостерігається зворотна закономірність: чим більш розвинутою є інформаційна мережа держави, тим менше залишається можливостей для використання інформації на користь якогось одного суб'єкта, і навпаки - при менш розвинутій мережі існує більше можливостей для її монополізації та подачі інформації у спотвореному або неповному вигляді.

Українські ЗМІ мають низку негативних чинників, що характеризують їх як слабких і не здатних до ефективної протидії зовнішній інформаційній небезпеці та маніпулюванню громадською думкою. Їм притаманна відсутність власного погляду на світові події, чіткого бачення стратегії геополітичного розвитку держави, вони не працюють на національну безпеку, не оперативні і неточно реагують на пропагандистські дії ЗМІ світу та не мають власного стилю.

Серед основних прерогатив щодо запобігання маніпулювань свідомістю людей, зазначимо такі:

- проведення відкритої та активної пропаганди, яка є зрозумілою та прийнятною для більшої частини суспільства державної, патріотично спрямованої ідеології;
- створення механізмів практичної реалізації законів про забезпечення інформаційної безпеки;
- розроблення та здійснення форм впливу на ЗМІ для їхньої орієнтації на духовні цінності, що відповідають національним інтересам країни;
- вихованню патріотизму й громадянського обов'язку щодо захисту національних інтересів.

Таким чином, можна зробити висновок, що держава взяла курс на розширення своєї та громадської присутності у сфері масової інформації з метою донесення до споживача інформації про події на території держави, що за умови реалізації цих заходів на принципах демократичності, прозорості та відкритості може сприяти утвердженню державного інформаційного суверенітету. Водночас слід остерігатися цензурування інформації, одностороннього підходу до формування складів громадських рад тощо.

Таким чином, керівництво держави почало усвідомлювати роль та значення інформаційної складової національної безпеки України. На сьогодні розвиток державної політики інформаційної безпеки у сфері масової інформації перебуває ще на початковій стадії, однак можемо констатувати, що основні стратегічні завдання її формування вже більш-менш чітко визначені й можна сподіватися, що у найближчий рік буде зроблено значні позитивні зрушення у цій сфері.

Література:

1. Наливайко Л.Р. Інформаційна безпека та інформаційна політика в Україні: конституційно-правовий аспект / Л.Р. Наливайко // Вісник Запорізького державного університету. Юридичні науки. - 2016. - Вип. 1. - С. 86-91.